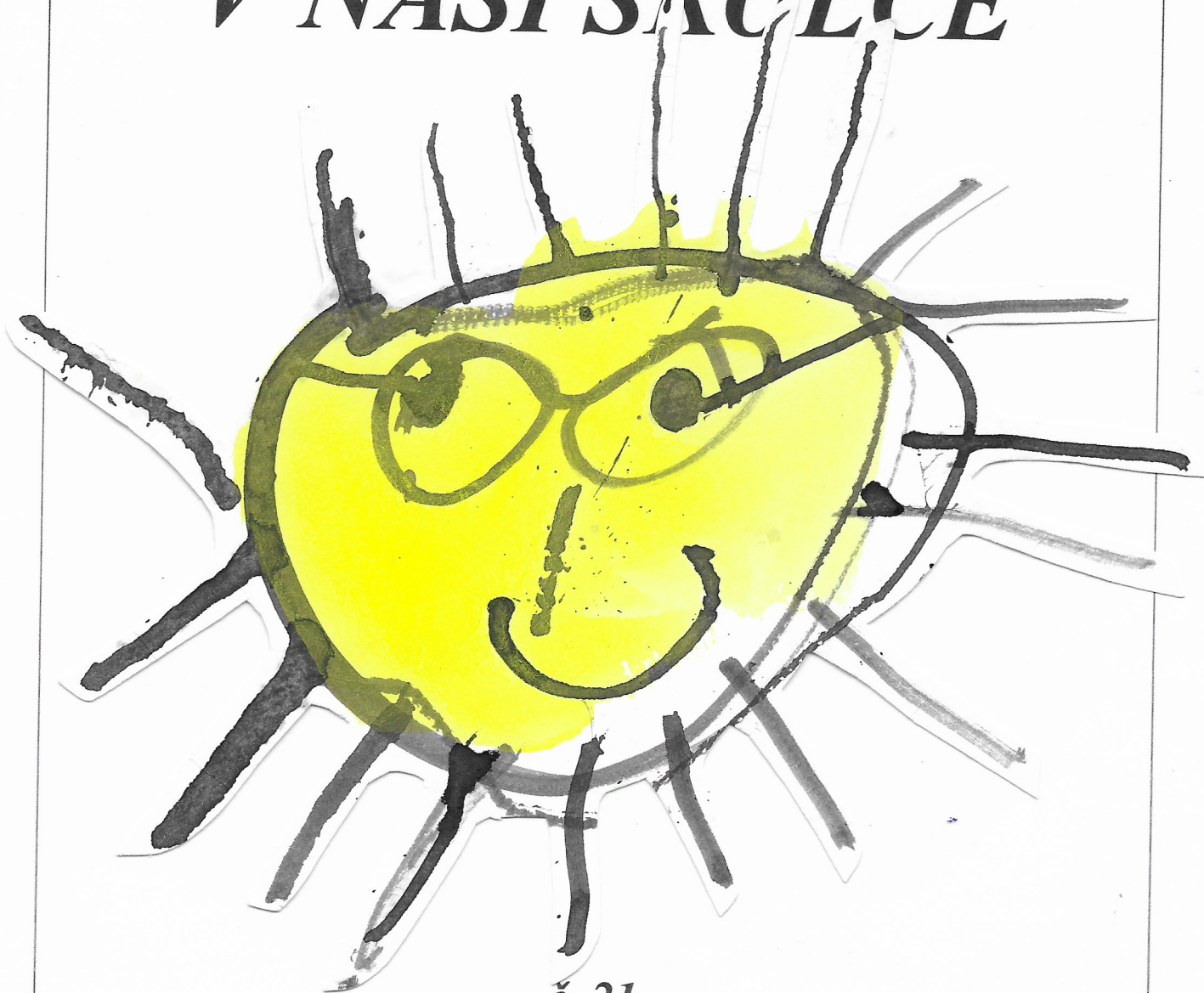

Mateřská škola Borovy

***SLUNÍČKO
V NAŠÍ ŠKOLCE***

č. 21
2022/2023

*„K šťastnému životu stačí jen velmi málo;
vše je ve vašem způsobu myšlení.“*

Věnováno všem dětem, rodičům
a také těm, kteří pomáhají naší mateřské škole....

MŠ Borovy 2022 - 2023

Zpracovala: Zuzana Mastná, Blanka Peclová

Ilustrace dětí mateřské školy,
fotodokumentace, materiály mateřské školy, internet

Mateřská škola Borovy dne 18. června 2022

*„Kam jsme došli,
kdo to ví.....“*

Kdo je s námi v naší školce?

I. SKUPINA - PŘEDŠKOLÁCI (5 - 7 let)

1. Matyáš Vašík Zahrádka
2. Liliánka Loudová
3. Viktorka Hřebcová
4. Lukášek Drda
5. Anežka Hájková
6. Eliášek Votava
7. Kačenka Písařová
8. Honzík Toman
9. Liliánka Štichová

II. SKUPINA - PROSTŘEDNÍ DĚTI (4 - 5 let)

10. Nikolka Kunová
11. Nelinka Fikrlová
12. Nikolka Míková
13. Martínek Štengl
14. Matyášek Cibulka
15. Verunka Dietlová
16. Davídek Peterka
17. Victorika Sorádová

III. SKUPINA - NEJMENŠÍ DĚTI (2 - 3 roky)

18. Štěpánka Janošíková – ukončení docházky v říjnu (stěhování)
19. Matyášek Masopust
20. Eliška Koudelková
21. Anička Hodanová – nenastoupila (narození sestřičky)
22. Natálka Kunová
23. Emmička Cibulková
24. Kubíček Drda
25. Valinka Mašková
26. Martinka Němcová – nenastoupila (maminka těhotenství)
27. Karinka Májová
28. Samík Fridrych
29. Raduška Lisnerová
30. Eliška Kolečkářová

ředitelka:

Zuzana Mastná

učitelka:

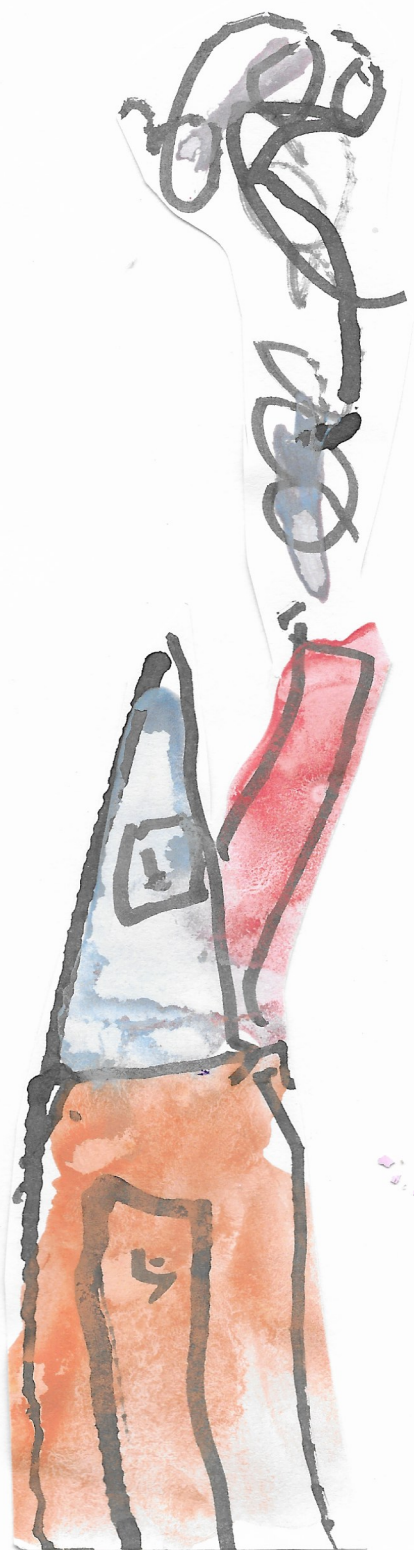
Blanka Peclová

asistent pedagoga, učitelka, uklízečka:

Jana Spolwindová

kuchařka, hospodářka, uklízečka:

Libuše Vizingrová

Pár slov úvodem našim rodičům

Rok utekl jako voda a je tady opět náš školní časopis, který vydáváme již od roku 2003. V letošním roce tedy vlastně slavíme výročí. 20 let. Neuvěřitelné, jak ten čas letí. Ani se nechce člověku věřit, jak už je to dlouho, co tady tu naši „káru“ společně táhneme. A dá se říct, že ve stále stejném obsazení. I když pravdou je, že v loňském roce se sestava na nějaký ten čas vyměnila. Místo Klárky, která si teď užívá mateřskou dovolenou, přišla Janička. Ale pohoda a klid tu zůstává i nadále. A ten prima čas, který zde všichni společně trávíme, nám nikdo nevezme. Proto je důležité si jej v klidu a v pohodě užívat. Děti i zaměstnanci. Takže vlastně všichni dohromady.

Čas je tím nejdůležitějším v lidském životě. Když dojde čas, ztratí pro Vás jakoukoli hodnotu majetek, kariéra; nezbyvá-li žádný čas, končí všechno; a naopak máte-li pořád čas, můžeme zpátky získat naprosto všechno.

Užívejme si společně v klidu a v pohodě čas, který nám byl dán.

A nezapomeňte.....

Věřte snům. Plní se. Stačí si dobře objednat a nechat věci jen tak plynout, prostě jen tak, aby se děly. Možná nám teď trochu nevěříte, ale opravdu to může být do jisté míry pravdou. Splníte-li některé podmínky, objednávka z vesmíru, ať již bude sebebláznivější, se vám splní.

A proto

Věřte snům a přemýšlejte, co si právě teď můžete objednat.

A jděte do toho

Objednávejte

„Budoucnost patří těm, kteří věří krásným snům.“

Příběh k zamyšlení

Ve třetí třídě základní školy kdesi uprostřed města vysvětlovala paní učitelka žákům nové učivo. Většina dětí pozorně poslouchala. Po chvíli uviděla paní učitelka Dianku, jak si něco píše na poslední stranu svého sešitu.

Velmi ji to rozzlobilo a zeptala se jí, co tak důležitého dělá, že nemůže pozorně naslouchat výkladu nové látky. Ze strachu a studu nevyslovila ani hlásku. To paní učitelku ještě více rozzlobilo a rozhodla se, že jí udělí poznámku do žákovské knížky.

Dianka přišla domů, kde na ni v kuchyni čekala maminka. Paní učitelka totiž mamince volala a o dnešním incidentu jí pověděla. Maminka se rozhodla Dianku za vyrušování a za poznámku potrestat. Za hlasitého křiku jí vysvětlila, že takto se jednoduše ve škole chovat nesmí, a dcerka se slzami a strachem v očích odešla do svého pokoje. Maminka se rozhodla zjistit, co vlastně Dianka do inkriminovaného sešitu psala.

Vytáhla ho a na poslední stránce v každém řádku opakovaně stálo: „*Miluji svoji maminku!*“

JAKÉ Z TOHOTO PŘÍBĚHU PLYNE PONAUCENÍ?

Nikdy nedělejte unáhlené závěry a ověřte si informace a fakta od obou, případně více stran.

Může to totiž mít negativní následky.

Podmínky pro naši pohodu a zdraví v mateřské škole

- ***Děti se učí tomu, v čem žijí***

Žije-li dítě v prostředí tolerance, naučí se být trpělivé.

Žije-li dítě v prostředí chvály, naučí se oceňovat.

Žije-li dítě v prostředí povzbuzování, naučí se důvěřovat si.

Žije-li dítě v prostředí slušnosti, naučí se být čestné.

Žije-li dítě v prostředí bezpečí, naučí se věřit.

Žije-li dítě v prostředí spokojenosti, naučí se mít rádo.

Žije-li dítě v prostředí přátelství, naučí se být rádo na světě.

- ***Co chceme děti naučit***

✓ O všechno se rozděl.

✓ Hraj fér.

✓ Nikoho nebij.

✓ Vrať věci tam, kde jsi je našel.

✓ Uklízej po sobě.

✓ Neber si nic, co ti nepatří.

✓ Když někomu ublížíš, řekni promiň.

✓ Před jídlem si umyj ruce.

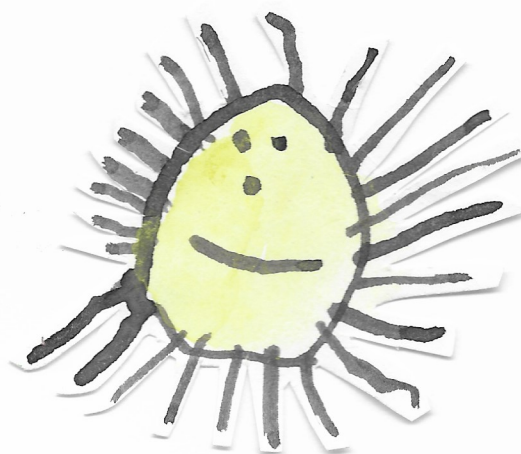
✓ Splachuj.

✓ Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.

✓ Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a zpívej a tancuj a hraj si a pracuj.

✓ Každý den odpoledne si zdřímni.

✓ Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytni se někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.

- ***Co se učíme vzájemně***

✓ Být přátelský a laskavý je více než mít pravdu.

✓ Nikdy nezáleží, jak váženými jste v životě.

✓ Každé dítě potřebuje přítele, který s ním dokáže dělat i hlouposti.

✓ Všichni někdy potřebujeme držet za ruku někoho, kdo nám rozumí.

✓ Malá procházka může učinit velké zázraky.

✓ Pod „maskou“ každého se skrývá někdo, kdo potřebuje být oceněn a milován.

✓ Každý koho potkáš, si zaslouží být pozdraven s úsměvem.

✓ Nikdo není dokonalý.

✓ Nemohu si vybrat, jak se cítím, ale mohu si vybrat, co s tím udělám.

Září

„Proutěný košík ve školce máme, značky dětí na dno si dáme....“

Ano, ano, čtete dobře, proutěný košík. Právě ten se nachází za dveřmi u stolku, kde paní učitelky mají své věci. A i náš třídní vzdělávací program, podle kterého se budeme vzdělávat v letošním roce, nese podobný název „Tajemství proutěného košíku.“

A už je to tady, den 1. září. Opět se setkáváme po dlouhých prázdninách v naší školce, která je nově vybílená, všude čisto, vše se leskne. Nábytek je přestavěný, prostor na hraní máme nyní větší a vidíme i nové koutky na hraní. Někdo z nás už naší školku dobře zná, ale jiný je zde úplně poprvé. A proto mezi sebou vítáme nové kamarády. Z Borov nastoupil Davídek Peterka, z Kaliště mezi nás přišla Eliška Koudelková, z Roupova pak Emmička Cibulková a z Vřeskovice k nám zavítala sestřička naší Nikolky, Natálka Kunová. Z Klatov k nám pak přestoupil Matyášek Vašík Zahrádka, který navštěvoval školku v Klatovech.

Nové děti si zvykly opravdu rychle. Žádné velké plakání. Ani velké stýskání. Jsou to prostě šikulky. Zvládly všechno na jedničku. Jen letošní počasí to zatím nějak nezvládá a v podzimních radovánkách nám až tak úplně nepřeje. Je dosti deštivo. V lese ale, díky tomu, začínají růst krásné houby. A protože právě tam často míří směr našich vycházek, patřičně si to užíváme. Ve školce si potom hrajeme na čarovný les.

Poznáváme krásy a tajemství lesa, jeho obyvatele, plody, listnaté a jehličnaté stromy. S přírodou se seznamujeme nejen v lese, ale i venku na vycházce. Při jedné takové procházce v lese objevujeme „bedlový háj“. Naprosto úžasný, dokonalý. To byste, panečku koukali. Do kbelíků a košíků, (které jsme si s sebou nesli - kdyby náhodou - na případný sběr hub), naskládáme všechny bedly, které tu rostou. A ještě naplníme mikinu Zuzky, Blanky a Janičky. To je, panečku, zážitek. Tolik bedel pohromadě nikdo z nás ještě neviděl. Ani Janina, Zuzka a Blanka. A ty už přece jen něco pamatují.

Vycházky si užíváme naprosto všude a za každého počasí. A protože koncem měsíce se počasí trošičku umoudřilo, pořádáme „Jablíčkovou zahradní slavnost“. Společně se Zuzkou, Blankou a Janičkou dopoledne připravujeme soutěžní disciplíny, na okenní parapety aranžujeme ošatky plné jablíček, vše překrásně vyzdobíme a odpoledne může slavnost začít. Užíváme si ji nejen my, ale i rodiče, kteří do mateřské školy přišli.

*„Obklop se těmi,
co mají radost v očích a lásku v srdci.“*

Říjen

„Sladké ovoce a dobrou zeleninu, schováme si v košíku na letošní zimu.....“

Ano, ano, už název našeho dalšího měsíce napovídá, co nás v tomto měsíci čeká. O čem že si to asi budeme povídat, na co si budeme hrát?

Společně vítáme změny v přírodě. Vítr fouká a to je hned jisto, že všechno bude rázem měnit svoje místo. Vítr sice venku fouká, ale je stále ještě docela teplo. Teď teprve přichází na řadu to správné podzimní „babí léto“. To by bylo, aby to milé krásné podzimní sluníčko na nás ještě nevykouklo zpod černých mraků.

A jak bylo řečeno na začátku, ve školce poznáváme a ochutnáváme ovoce a zeleninu. Víme co prospívá našemu zdraví, co nám chutná, ale hovoříme i o tom, co našemu tělu škodí. Dokonce se jednoho dne vypravujeme do Bramborové Lhoty společně s naší bramborou Barborou. Poznáváme tuto plodinu, víme, kde roste, jak se sklízí a hlavně jak také chutná. K takovému pěstování brambor je však zapotřebí i zemědělská technika. Než se takový brambor narodí, vyroste a pak dostane ze země ven, to není zas tak úplně jednoduché. A to právě zajímá naše kluky.

A nejen práce na poli, ale i práce na zahradě je v těchto dnech velmi důležitá. Společně uklízíme zahradu v naší mateřské škole. Sbíráme jablíčka pod jabloněmi. Ta pěkná dáváme do beden a Libuška z nich pak přichystá nějakou dobrotu. Ošklivá, nahnílá nebo okousaná od červíků, nakládají kluci na nákladní auto a svážejí na hromadu na zahradě mateřské školy. Jablíčka potom pan Čermák, který se nám tady o zahradu stará, odveze do kontejneru.

Při vycházkách stále navštěvujeme borovský les, pozorujeme změny v přírodě, Povídáme si o zvířátkách, která zde žijí. S pomocí rodičů sbíráme žaludy do lesní školy pro společnost „Lesy ČR“. Za odměnu budeme mít pak prý zajímavou besedu.

V tomto měsíci navštěvujeme i Základní školu Měčín, kde si vyzkoušíme, jaké je to sedět v lavicích a pracovat společně s prvňáčky.

Také začínáme stejně jako loňský rok jezdit do solné jeskyně. Jezdíme do Přeštic, kde to všichni dobře známe a budeme tam jezdit každý týden. Pobyt tam ukončíme chvilinku před tím, než nás navštíví Ježíšek.

V tomto měsíci se také loučíme se Štěpánkou Janošikovou, která se z Kaliště stěhuje do Plzně. „Štěpánko, bude se nám moc stýskat. Přejeme tobě, Elišce, Anežce a mamince mnoho štěstí v životě. Až pojedete kolem, určitě se na nás přijďte podívat. A časopis Vám holky pošleme, nebojte.“

„Podzim je druhé jaro, kdy se každý list promění v květ.“

Listopad

„Vítř fouká, hned je jisto, že šípkové království má v košíku místo“

Přichází měsíc listopad. Měsíc, ve kterém si asi všichni lidé připomínají svátek dušiček. Říká se, že se k nám v tomto období dušičky rády vracejí a dívají se na to, jak se nám prý vede. Období dušiček si připomínáme i my v naší školce. Společně zjišťujeme, že každý z nás má někoho, kdo už na nás dohlíží jen se shora, z nebe. Někdo, koho jsme měli moc rádi a často si na něj vzpomeneme.

A proto všichni společně vzpomínáme na ty, kteří už tu s námi nejsou. Při společné vycházce navštívíme i hřbitov v Nezdicích, kde na hrobu u Zuzky a Blanky zapalujeme svíčky. Všichni víme, jak se tam máme chovat. Právě o tomto svátku dušiček i my navštívujeme hřbitovy se svými rodiči a prarodiči, kteří tam jdou zapálit svíčku těm, které milovali a nejsou již mezi námi.

Svatý Martin se kvapem blíží, ale bohužel, ani tentokrát sníh s sebou nevezde. Pravdou je, že nám to ani moc nevádí, připravujeme si totiž pásmo písniček a básniček na zahájení adventního období. To proběhne, stejně jako loni, před budoucím obecním úřadem, což je vlastně před naší mateřskou školou. Na besídku se všichni moc těšíme. Sice někdo z nás už je nemocný, ale zatím je nás stále ještě něco málo přes dvacet.

A tak dlouho očekávaný podvečer přichází. Podvečer, kterým zahajujeme adventní období je tady. Nyní budeme čtyři týdny čekat na to, než přiletí Ježíšek a přinese dárečky.

Všichni jsme už připraveni před budovou obecního úřadu, jak jinak než v andělském. Proč? Protože zahajovat besídku v andělském, to už tu dlouho nebylo. A k tomuto období to prostě patří. A kdo jiný než my? Vaši andílci.

Básničky a písničky se nám moc povedly, přítomní tleskali a užili si představení. Po ukončení besídky už jsme celí netrpěliví a čekáme co se stane. Jak vše dopadne? Rozsvítí se stromeček? Přiletí Ježíšek dnes? Nebo až zítra do školky? Celí natěšení čekáme, co se bude dít. A je to tady, nastává chvíle, kdy by měl být už vánoční stromeček rozsvícen. Ale zatím nic.

Až najednou. Co to? Je slyšet dusot kopyt a řehání. Kde by se tady vzal nyní a ještě takhle pozdě večer nějaký kůň? Najednou však slyšíme písničku, kterou jsme slyšeli i loni. Byla to

písnička z pohádky „*Tři oříšky pro Popelku*.“ Píseň hraje a my slyšíme čím dál více a více dusot koňských kopyt. Věřte nebo ne, najednou se hloučky lidí rozestupují a na náves vjíždí statný, velký kůň. Na něm sedí Popelka v krásných dlouhých šatech, čelenkou ve vlasech a přenádherném kožíšku. Přijela, něco pošeptala Zuzce a předala jí velký oříšek. Ten měla Zuzka za úkol pověsit na stromeček. A když to udělala, Popelka mávla rukou a světe, div se, stromeček se rozsvítil a zazářil. Ani jedno oko nezůstalo suché a pokud zůstalo, tak si myslíme, že husí kůži měl v tu chvíli naprosto každý.

Prosinec

„Vůně linoucí se z košíku, připomíná nám vůni perníků.“

Nastává měsíc prosinec, venku se začíná ochlazovat, napadlo trošku sněhu a chvíli poté začíná mrznout. Změnila se nejen příroda, ale změnilo se i spoustu věcí v naší školce. Začátkem prosince bylo nutné naši školku na tři dny uzavřít. Zůstali jsme tu jen čtyři, co jsme byli zdraví a věřili, že se o víkendu vše zlepší a bude nás víc. Bohužel, vše bylo jinak. Situace se nezlepšila, chodilo nás sice o trochu víc, ale maximálně nás bylo 8.

Na čertíky a vůbec na návštěvu čerta a Mikuláše se ale vždycky moc těšíme, tak snad nás bude v tu dobu ve školce už víc. Letos přiletěl společně s nimi i andílek. Ve školce nás je stále málo, o to víc si to každý z nás užívá. Řekneme nějakou tu básničku, zazpíváme písničku a slíbíme všechno to, co se dá slíbit. Mikuláš má pro každého z nás odměnu. Dokonce i pro Vojtíka, který se přišel podívat s maminkou Klárkou, vytáhl z pytle nějakou dobrůtku. Čert tu dokonce nechal balíčky i pro děti, které byly nemocné.

A blíží se Vánoce. Možná přiletí i Ježíšek, na kterého vždy netrpělivě čekáváme. Prosinec je pro nás nejhezčí měsíc v roce. Pro paní učitelky je to možná i jiný měsíc, ale stejně jako my, i ony si to společně s námi užívají. Adventní atmosféru, zpívání vánočních písniček, poznávání tradic a zvyků Vánoc, pouštění plovoucích svíček po vodě, zapalování františků.

A protože svíček není nikdy dost, vypravujeme se se Základní a mateřskou školou Lužany do „Svíčárny“ v Liticích. Vyrábíme si svíčky, mýdlo a plníme si do sáčků koupelovou sůl. Všude to tu krásně voní. Nemůžeme se té vůně nabažit. Všem se nám tu opravdu moc líbí. A vůně svíček nám stále více připomíná, že už brzy budou Vánoce.

V pátek 9. prosince probíhá od 16.00 hodin v naší školce vánoční jarmark, spojený s odpočinkem a posezením s přáteli. Spojený s pitím čaje „s“ i „bez“, či dobré kávy a požíváním sladkých dobrot, které nám připravila Libuška a naše maminky. Navštěvují nás rodiče, příbuzní,

kamarádi. Všichni si prohlížejí výrobky, které jsme vyrobili s našimi učitelkami a i s rodiči. Co se komu líbilo, to si odnáší domů. Všichni přítomní se občerstvili u naší Libušky, která na talíř připravovala úžasné, napečené dobroty.

Čas plyne a plyne, naposledy navštěvujeme solnou jeskyni a teď už jen hurá, ať přiletí Ježíšek. Čekání si krátíme povídáním o tradicích Vánoc. Některé z nich si i vyzkoušíme.

A Ježíšek opravdu přiletěl. Dárčků přinesl víc než dost. Proto mu také do otevřeného okna, stejně jako loni, tak i letos, děkujeme.

„Děkujeme, Ježíšku.“

„Na Vánoce vedou všechny cesty domů.“

Leden

„Novoroční plány máme, do košíku je všechny uschováme“

A věříme, že si ty plány, které si v košíku uschováme, také splníme. Na plnění těch úplně prvních plánů je nás ale po Vánocích ve školce opravdu málo. Do naší školky, respektive k dětem, které naši mateřskou školu navštěvují, se nastěhovaly plané neštovice. Pravdou je, že většina z nás už je měla loňský rok, ale pořád ještě zbývá dostatek dětí, které se mohou nakazit. A také se tomu tak průběžně děje

A proto s návštěvou králů Kašpara, Melichara a Baltazara přichází i povídání o nemocech. O bacilech, virech a hlavně o tom, jak se můžeme před nemocemi bránit a jak jim předcházet. A protože si nechceme povídat jenom o nemocech, společně proto probíráme i naše novoroční plány a předsevzetí.

Stejně jako každým rokem (ani ten letošní nebude výjimkou), připravujeme na zahradu mateřské školy velký starý hrnec. A proč hrnec? Ptáte se? Co do něj asi tak na zahradě budeme dávat? Vy nevíte? Někteří z Vás již možná stejně jako my, vědí. Ve školce máme připravené čisté papíry, na které si každým rokem kreslíme to, čeho se chceme v příštím roce zbavit, co už ke svému životu vůbec nepotřebujeme. Co nechceme, aby bylo v naší školce. Takže takové to kousání, štípání, sprostá slova, to vše „dáme na papír“ a pak zmuchláme. Proč zmuchláme? Protože zmuchlané je to ještě ošklivější.

Pak už jen stačí vhodit na zahradě do hrnce. Totéž dělají i paní učitelky. Zuzka, Blanka, Janina, dokonce i paní kuchařka Libuška. Někteří rodiče si také na papír připraví to, co už ve svém životě nepotřebují. A my jim to v hrnci spálíme.

A teď už je vše na nás. Uděláme velký kruh kolem hrnce, všechny ošklivé věci jsou již v něm připravené a náš rituál může začít. Věřte nebo ne, už teď je cítit něco ve vzduchu. Nyní je ale vše na Zuzce. Ta zapaluje opatrně papíry v hrnci a my se držíme za ruce a pozorujeme, jak se vznáší k oblakům kouř z hrnce, sem tam už i popílek. Víme, že ty ošklivé věci, které se nám loňský rok staly, propouštíme ze svých životů.

Protože NOVÝ ROK už tady máme a je jen na nás, jaký si jej uděláme.

V měsíci lednu k nám také do školky nastupuje Karinka. A bohužel se do školky opět vrací i náš známý kašel, bacilka rýma, neštovice a spalová angína. Všechny tyto bacily nám dávají vědět, že se hned tak nevzdají.

*„Každý září jako měsíc, jako hvězdy, jako slunce.
Každý září. Přidej se.“*

Únor

„Pentle nachystáme v košíku, karneval tu bude ve mžiku...“

Ještě předtím, než budeme chystat pentle, vítáme v naší školce dalšího nového parťáka, Samíka. Ten k nám bude od nynějška dojíždět do školky z Přeštic, kde s rodiči bydlí. Právě dovršil tři roky, tak už to může být náš nový kamarád.

I když si přejeme, seč můžeme, aby napadl sníh, prostě ne a ne a ne. Není tady. Už nechceme čekat, jestli se k nám přijde podívat a jdeme mu naproti. Tedy vlastně jedeme. Podnikáme zimní výlet (stejně jako každým rokem), do Železné Rudy. Tam si ten sníh trošku užijeme. Vezmeme si lopaty, které Blanka se Zuzkou ve školce svazují, hodí si je přes rameno a my můžeme vyrazit.

Začátek našeho výletu je vždy tak trochu úsměvný. Jak se říká v jednom filmu, „je to sice delší, ale zato horší cesta“. Tak nějak bychom přirovnali náš úsměvný začátek, jen s dovětkem, že horší cesta to ale určitě nemusí být. Železná Ruda je sice směr Klatovy, ale my nastupujeme na autobus směr Přeštice. Z náměstí pak dojdeme na vlakové nádraží a nasedáme do vlaku směr Klatovy – Železná Ruda, který nás odveze až přímo pod sjezdovku. Nemusíme tedy nikde přestupovat. A hlavně tento vlak by nám ani v Borovech nezastavil. Proto volíme vždy lepší variantu. V Klatovech k nám přistupuje Klárka s Vojtíškem, aby si výlet se sněhem užili společně s námi.

Jízda na sněhu je prostě super. Jezdíme všichni. Děti, Blanka, Libuška, Janina i Zuzka. Užíváme si sněhu, krásného teplého a už i celkem silného horského sluníčka. Libuška jezdí jak o závod, vůbec se toho nebojí. Blanka s Janičkou raději chytají bronz na sluníčku, Zuzka zas běhá po sjezdovce a snaží se zachytit nějakou tou fotečkou skvělé momenty, aby je mohla přiblížit potom našim maminkám.

Na sněhu nám chutná, opravdu. Ale na druhou stranu nám chutná vždy, protože svačiny a veškeré jídlo od naší Libušky, nebo spíš skvělé jídlo od skvělé Libušky, je prostě vždy, jak jinak než skvělé. Pravdou ale je, že na tradiční výlet, máme sebou vždy i tradiční výbornou sekanou od Gruszků.

Po chvíli se setkáváme, přímo na sjezdovce s Matyáškem Zahradkou, který zde tráví volno s maminkou. Má totiž na Železné Rudě babičku a dědu. Ten se ale má. Také si to tady často užívá. Lyžuje o víkendech každou volnou chvíli a s dědou už prozkoumal a hlavně prochodil snad všechny kopce, které tady na Šumavě jsou. Vždycky nám o tom ve školce vypráví. Jeho děda je totiž velký sportovec a Matýsek to asi podědí.

Cestu zpět travíme opět ve vlaku. Tentokrát však musíme v Klatovech přestupovat do jiného, což se nám moc nelíbí, ale jen do té chvíle, než do jiného vlaku nasedneme. Protože po otevření prvního kupé vidíme schůdky na sezení místo sedaček a světe, div se, je tu i televize, kde celou cestu až do Borov můžeme sledovat příběhy Spejbla, Hurvínka a Máničky.

Po zimním výletě pak ve školce další dny připravujeme oslavu Valentýna. Je to sice svátek zamilovaných, ale my jej ve školce také slavíme. Máme totiž heslo, že v naší školce se máme rádi a jsme tu všichni kamarádi. Natíráme lahve na červeno, zdobíme je malými srdíčky, vyrábíme kytičky, kterými pak obdarujeme naše maminky.

Po takové krásné výzdobě třídy a šatny pak přidáme ještě nějaké pentle, škrabošky a masky a naše třída se promění i v taneční sál, kde je spousta a spousta masek. Ano, je to tak, pořádáme karneval. Tentokrát s námi navštěvuje karneval i Anička, praktikantka, která k nám chodí jednou za čtrnáct dní vždy na praxi. Krásné masky, tancování, soutěže. Masopustní období si užíváme všichni.

*„Dej si za cíl takový život,
ze kterého si nemusíš brát dovolenou.“*

Březen

*„Schovalo si jaro klíček, schovalo ho v košíku, leží si tam někde na dně,
najdi nám ho, Honzíku....“*

Jaro si schovalo klíček a ne a ne ho najít. Venku se hádá Zima s Jarem dnes a denně. Jaro už se chce prosadit, už chce vládnout, ale paní Zima mu to nechce ani náhodou usnadnit a snaží se s ním neustále bojovat. Změny v přírodě už ale probíhají. Cestou na procházce potkáváme první jarní kytičky. Sněženky, bledule, krokusy, kočičky, dokonce už jsou vidět i první sedmikrásky. Ale paní Zima se stále nechce vlády pustit. Doufáme, že už jí to dlouho nevydrží a Jaro se dostane na trůn.

A protože je venku stále sychravo a nevlídno, tak si užijeme krásný den ve školce. Nastává den P. Víte co to znamená? Takový den P?

Den P je náš pyžamový den. Ráno přicházíme do školky a ve dveřích nás již vítá Zuzka, která má ten den ranní směnu. A vítá nás, jak jinak než také v pyžamu. I my přicházíme v pyžamech a celý den si takto lenošíme, čteme knížky, vyprávíme, hrajeme si.

V měsíci březnu to ale lenošením v pyžamech nekončí. Už se nemůžeme dívat na to, jaké je počasí venku a jaký boj paní Zima s panem Jarem svádí a

jdeme prostě na pomoc. Jedno dopoledne vyrábíme paní Zimu (Morenu), oblečeme ji do hadříků, které nám maminky daly z domova. Samozřejmě, že jsme jim předem nahlásili, že už ty mikiny, sukně a zástěry, které nám pro Morenu zapůjčí, už nikdy neuvidí.

Viktorka dokonce přinesla Moreně překrásné korále. A první jarní den se vydáváme s Morenou na dalekou cestu. Ano, čtete dobře, na dalekou. Jindy jsme s Morenou šli jen do Borov k mlýnu, kde byla vhozena do řeky. Ale bohužel most je nyní na delší dobu uzavřen, tak Morenu potřebujeme poponést až do vedlejších Nezdic. Tam je také most přes řeku a právě z něj bude Morena do řeky vhozena.

Cesta není až tak dlouhá, asi 2 kilometry, ale když nesete paní Morenu vleže, navíc oblečenou a trošku při těle, zapotíte se. Naštěstí máme hodné paní učitelky, ty jí poponáší společně s námi. Na mostě Morenu postavíme, společně jí řekneme básničku aby šla už pryč a pak ji Zuzka zapálí. Když už Morena hoří, je vhozena do vody, aby plavala daleko, daleko, předaleko. Pravdou je, že po vhození byla rychlá, začala plavat hned, ale pak se ještě na chvíli zastavila u jednoho stromu a čekala. To asi proto, aby si nás ještě mohla prohlédnout a rozloučit se. Pak se již opravdu vydala na cestu do moře.

*„Život je jako zrcadlo.
Když na něj hledíš pozitivně, odmění se ti úsměvem.“*

Duben

„Vojta vejce přinese, Máňa košem zatřese.....“

„Duben, duben, popad' buben, zabubnoval na vrata, ještě doma topit budem', líhnou se nám kuřata.“ Venku se sice ještě moc neohřejeme, ale stále věříme, že už to nebude na dlouho. A abychom se jenom netěšili na teplé počasí, vymýšlíme, co budeme v nadcházejících dnech dělat.

Pp vhození Moreny v Nezdicích do řeky, nacházíme pod kaštanem malé kaštánky, které vypadají, že již klíčí. Napadá nás udělat „Hokus, pokus, fidibus, na krásného zdravého kaštánka, proměnit se znova zkus.“ A Hokus, pokus, fidibus se podařil a opravdu několik kaštánků nám z truhlíků po pár týdnech vykouklo.

Měsíc duben je ve znamení tvoření. Protože jsme se zapojili do akce MAS Aktivios a četli si krásnou knížku s paní knihovnicí o kočičkách, je rozhodnuto, že ty kočičky společně vytvoříme. Slovo dalo slovo, Zuzka přinesla výplň, Blanka látky a společnými silami byla přivedena na svět kočičí rodina. Tatínek, maminka a tři koťátka.

Duben je v naší školce znamením toho, že probíhá také setkání čarodějnic. Nemůže tomu být ani letos jinak. Proto chystáme výzdobu, vyrábíme pavouky, zdobíme košťata. Doma s maminkou připravujeme oblečení na čarodějnice a když pak přijde den Č – Čarodějnický, všichni ráno přicházíme do školky v kostýmu čarodějnic a čarodějů.

Za zvuku našeho magnetofonu nás vítá píseň skupiny Benefit – „Ježibabo, ježibabo, strašit děti chceš.“ Tentokrát však v poněkud kvalitnější nahrávce. Nahrávku nám obstaral Elišky tatínek,

který tu písničku zpívá. Mimochodem, tak nás napadá, že máme stále flashku u nás ve školce.

Nezapomněli jsme ji vrátit, jen Zuzka zatím nestihla přetáhnout písničky na jinou flashku. Tak pokud taťka čte tyto řádky, moc jej prosíme, ať vydrží. Aneb vše obrátíme v žert a jak říkáme v naší školce, „kdo si počká, ten se dočká.“

Po ranním příchodu před školku se čarodějnice musí změřit, provést otisk své nohy, aby byla zaznamenaná, je třeba odevzdat přihlášku (samozřejmě vyplněnou) a

dále pak ochutnat prst čarodějnice Elvíry, podle receptu známého čaroděje Ferdinanda. Pak už stačí jen se vyfotit s obřím pavoukem a poté může čarodějka vstoupit do mateřské školy. Až se všichni sejdeme, vyrazíme na dlouhou procházku, která je posetá úkoly, které musí čarodějnice a čarodějové splnit. Na samotném vrcholu kopce Stramchyně, kde sídlí čarodějnice Stramcheta, nás pak čeká poklad. A jak takový čarodějnický poklad vypadá? Hadi, štíři, netopýři, sem tam nějaká ta malina a ostružina. Samozřejmě ale vše v sladké verzi.

Po zdolání takového vrcholu si určitě odměnu zasloužíme. Pak už přichází na řadu jen opékání buřtíků a cesta zpět.

Měli jsme to úplně přesně vypočítané a počasí bylo objednané. Možná že nám tam nahoře čarodějnice Stramcheta pomohla, protože v lese ani trochu nepršelo. Když jsme se však vraceli zpáteční cestou do vesnice, zjistili jsme, že je všude po dešti. Mokra. Když jsme byli už jen malinký kousek před školkou, začalo znovu pršet, ale to už bylo na samotném konci, tak nám to zas tak nevadilo. Odměna v podobě plyšáka, kterou si každý z nás losoval z pytle na zahradě mateřské školy a předání diplomu už probíhalo za řádného deště. Nám to ale vůbec nevadilo.

„Než cokoliv vzdáš, uvědom si nejprve, proč jsi s tím začal.“

Květen

„Vysypeme košíček, je v něm plno srdíček“

Květen je měsícem lásky, ale také měsícem, kdy se k nám přijdou podívat noví žáčci, kteří by společně s námi chtěli příští rok navštěvovat naši mateřskou školu. Tentokrát jich přišlo opravdu hodně. Bohužel máme jen pět volných míst.

V měsíci květnu k nám nastupuje Raduška Lisnerová z Nezdic a Eliška Kolečkářová ze Zelené Hory. Spolu s naším Samíkem, jsou to úplně ti naši nejmenší, tříletí, které nyní v naší školce společně s námi jsou.

Měsíc květen je nejen měsícem lásky, ale hlavně svátku našich maminek. Letošní rok jsme dumali, co udělat za překvapení pro maminky. Přece jen, loňská „Pomáda“ se povedla a nevíme, zda je možno ji něčím „přebít“.

Ale to bychom ani nebyli my, kdyby nás nenapadl nějaký nápad. A co tedy ten nápad zrealizovat a besídka bude na světě. Básničky rozděleny, písničky vymyšleny a můžeme začít s trénováním.

Písnička „Nápad“, „Asi, asi“, „Holky z naší školky“ a „Kvítek Mandragory“, vše připraveno, hlavně díky skvělému taťkovi Nelinky, který nám vždy písničky předem připraví na CD. Je takový náš školkový DJ.

Máme to štěstí, že Nelinka v naší školce ještě jeden rok bude a nyní v září přichází do školky i její sestřička Anička. Takže taťko, tímto ti svatosvatě slibujeme, že to s tebou vydržíme i další roky. A ty nám to prosím tě slib také. A propo? Syna ještě nemáte vidět? Že bychom tu spolupráci prodlužovali a prodlužovali. Třeba až do našeho důchodu. I když na druhou stranu se ta hranice neustále posouvá, tak nevím, zda jste plánovali více dětí.

Příprava besídky v kulturním domě je tentokrát v celé režii mateřské školy. Příprava sálu byla na Blance a Zuzce, vše dokonale sladěno v barvě kvítku mandragory, stoly a na nich bílé ubrusy, pro každou z maminek přání s fialovým kvítkem, nápisy na oponě a další a další věci.

Na trénování nebylo moc času, děti byly nemocné. Nicméně jsou skvělé a šikovné, takže nám stačily 3 dny při pobytu venku na zahradě mateřské školy.

S dětmi máme pro maminky překvapení, které nesmí vyrazit. Všichni budeme mít na sobě bílá trika, upředu fialové srdíčko a vzadu nápis „*Maminko, miluji Tě.*“ Holčičky pak budou mít ještě fialové sukně. Nikdo nic nesmí vyrazit. A děti byly opravdu skvělé, ptaly jsme se s Blankou a Janinou a ony opravdu doma nic neřekly.

Společně pak ale přemýšlíme jak to udělat, aby to maminky neviděly, po našem příchodu do kulturního domu. Přece jen ale, budeme chtít jít na záchod. Po chvilce přemýšlení už to máme. Převlečeme se vedle sálu, za zavřenými dveřmi. To dáme.

Zuzka uvádí besídku, v džínách a v triku, ve kterém byla dnes ve školce. Určitě se i někdo diví, že není úplně načančaná, když je ta besídka. Ale to bylo vše schválně takto připraveno. Uvedení besídky, honem za dveře, Blanka s Janinou vážou mašle na culíky, my děti připravujeme Zuzce sukni, boty a rychle, rychle

Už začíná písnička „*Ten, kdo tě má rád*“ od Lucky Vondráčkové a my nastupujeme. Výrazy v očích přítomných bychom Vám přáli zažít. Byla to prostě krása. Pro nás, pro paní učitelky, ale hlavně pro naše maminky a ostatní přítomné.

Tak zbývá se ještě pochválit „*Ó, Ó, Ó, to se povedlo*“.

A za rok kdo ví, jestli opět něco vymyslíme. Ale my si věříme, takže jo, určitě, těšte se za tok.

Také je třeba zmínit v tomto měsíci naši koťátkovou noc. Holčičky, kluci, paní učitelky i paní kuchařka, naprosto všichni se oblékáme do masek kočiček a po 18.00 hodině, kdy se scházíme znovu v mateřské škole, vyrážíme směr Borovy, ves. Procházka po obci nám dělá vždy velkou radost. Když jdeme podél silnici, auta na nás troubí, protože tolik malých dětí, ještě k tomu večer a v koťátkovém kostýmu, to hned tak není nikde vidět. My jim máváme, usmíváme se a každopádně si to užíváme.

Pak se vracíme na ohýnek a na buřtíky v něm opečené. Po dobré večeři na terase mateřské školy následuje diskotéka. Kolem 22.00 hodiny večerní pak uléháme ve třídě na podlaze do spacáků a přejeme si dobrou noc. Bylo to opět prima. Povedlo se. Doufáme, že i maminky a tatínkové si udělali příjemný večer, tentokrát bez nás.

„Umět udělat druhým radost bez očekávání, že dostanu něco nazpět, nedělá bohatými pouze druhé, ale i nás samotné.“

Červen

„V červnu si budeme ještě chvíli hrát, s proutěným košíkem a s radostí cestovat....“

My si ještě chvíli na cestování počkáme, ale naše Blanka, ta určitě ne, ta pojede již nyní na dovolenou. Ta se, panečku, má. Pojede s celou rodinou. Proto tento měsíc, měsíc červen, vám přiblížíme už jen tak „v kostce“. Řekneme Vám, co nás čeká a nemine. Zuzka totiž musí tento časopis dokončit ještě než Blanka odjede. Pak už bude u nás po dobu Blančiny dovolené jen ona s Janinou.

Až se Blanka vrátí, odpočatá, opálená, čekají ji a nás také už jen samé radosti. Pojedeme ještě na výlet k Matýskovo dědovi (druhému) do Čihaně, kde má nějaké muzeum mašinek. Úplně přesně nevíme jakých, ale už teď se těšíme.

Pak nás čeká ještě návštěva lesa v Luhu. Tam proběhne *Den lesů České republiky*, kde si zasoutěžíme, popovídáme s lesáky, projdeme po lese a opečeme si buřtíka, dokončíme kurz plavání, navštívíme Základní školu ve Švihově a Dům historie Přešticka.

V měsíci červnu také oslavíme s učitelkami náš svátek, Mezinárodní den dětí. Tedy den, kdy všechny děti slaví svůj svátek. Ani vy nezapomeňte na své děti. A nemusíte kupovat obrovský dar, stačí jen malý dárek, nějakou drobnost. A nebo jim věnujte čas, který strávíte společně s nimi. To je ten největší dárek, který jim můžete dát. A uvidíte, jak budou děti šťastné.

V sobotu 17. června, pak budeme slavit MDD ještě jednou společně na zahradě mateřské školy i s našimi rodiči.

Na samotném konci školního roku nás čeká pasování školáků. Už se moc těšíme. Netěšíme se úplně na to, že se budeme loučit, ale poslední den si s předškoláky chceme užít. Bude se nám samozřejmě stýskat, ale vše je vždy tak, jak má být. Pasování pak zakončíme táborákem, společně s rodiči. A to je taky moc prima, když trávíme čas všichni dohromady, povídáme si, smějeme se.

Konec roku je tu vždycky strašně rychle. Alespoň nám to tak připadá. Vrátime se po Vánocích a už to jede.

Letos bude sice ještě naše školka otevřena 3 týdny v červenci, ale všechny dětičky již chodit nebudou. Proto organizujeme naše rozloučení u táborového ohně, nejen s předškoláky, ale i s těmi, kdo budou mít prázdniny hned od začátku měsíce července.

Popřejme si tedy všichni hezké prázdniny a dovolenou a v září opět na shledanou.

„Obklop se těmi, co mají radost v očích a lásku v srdci.“

„Na rozloučení, mý potěšení“, zpívá se v jedné písničce. Ach jo, je to tady zase. Opět další loučení s těmi, které jsme měli a máme moc rádi. S některými jsme tu pobyli více let, s jinými krátký čas, ale do našich srdcí jsou tak vryty, že se nikdy nevymažou. Zůstávají napořád. Zažili jsme společně spoustu legrace, někdy i zlobení, škádlení, smutek, ale bylo to všechno prima.

A troufáme si říci, že i v dětech většinou zůstává hezký pocit z naší školky. Často se na nás zajdou podívat nebo se jen tak někde potkáme. Úžasné na tom všem je, že si vždy při tomto setkání zavzpomínáme na dny, strávené ve školce. Věřte, je to úžasný pocit, když děti přijdou a obejmou nás. Navíc, když vidíte, že i oni jsou rádi, že nás po tolika letech vidí. Je to vždy opravdu moc milé setkání a čím jsme starší, tím více nám to vhání slzy do očí.

Vždy se snažíme společně s dětmi naučit se nestydět za projevy, které cítíme. Vždyť jsou součástí našich životů, ať už je to vztek, křik, radost, pohlázení, omluva, projevy lásky, projevení citů.

Nestydme se za své pocity, nestydme se za to obejmout své dítě, dát mu pusinku, pohladit, pochválit. Pokud jste to třeba nedostávali vy v dětství, nedělejte stejné chyby. Děti si zaslouží lásku.

A pokud jim jí budeme dávat, vyrostou z nich lidé, kteří budou sebevědomí, šťastní a plni lásky.
Letošní školní rok se loučíme s těmito předškoláky:

Matyáš Vašík Zahradka
Liliana Loudová
Viktorka Hřebcová
Lukášek Drda
Anežka Hájková
Kačenka Písařová
Liliana Štichová

***„Hodnotu okamžiku nepoznáte,
dokud se z něj nestane vzpomínka.“***

Pár slov závěrem

Rodičovství je krásná životní role. Můžeme ji sehrát skvěle, ale můžeme v ní také úplně selhat. Chování dětí, jejich projevy, výsledky, úspěchy, je odrazem vlivu nás, rodičů. Říká se, že rodič je hlavní a nejdůležitější „zahradník“.

Rodič totiž zasévá semínka úspěchů a nebo životních tragédií. A rodič, který ví, zasévá do svého dítěte právě ona semínka úspěchu. Ví totiž, že má ve svých rukách velkou moc, kterou může využít ve prospěch svého dítěte. A ta má obrovský vliv na jeho životní cestu. Jestli po ní bude kráčet se vztyčenou hlavou, dostatkem sebevědomí, sebejistoty, vědomím své vlastní hodnoty. Je třeba vytvořit dětem podmínky, aby měly zdravý fyzický i duševní růst. Zajistit prostředí pohody, klidu a všichni se budeme pak vzájemně cítit prima.

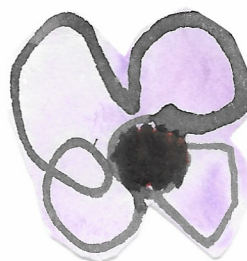
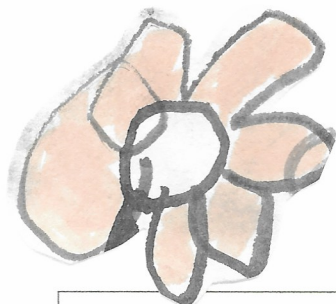
Dávejte dětem bezpodmínečnou lásku. Mějte dítě rádi takové, jaké je, za všech okolností. I když právě zlobí, rozlilo Vaši nedopitou kávu na stole a nebo si neuklidilo hračky. Respektujte jeho originalitu a jedinečnost. Ať dělá, co jej baví a věřte, bude v tom nejlepší. Zůstane svůj (svá). V tom bude nejšťastnější. Nechte ho jít za svým srdcem a tato cesta mu přinese naplnění.

Jděte svým dětem příkladem. Odstraňte nešvar, který máte, nejdřív u sebe. Z vašeho příkladu se děti svůj návyk, který kritizujete a který se vám nelíbí, přirozeně přeučí.

Komunikujte otevřeně. Podporujte své děti. Co chceš, to dokážeš. Vyzkoušej si to a uvidíš. Nic není nemožné. Všechno má vždy řešení.

A nezapomeňte, udělejte si pohodičku. I vy dělejte, co máte rádi. Každý jsme originální nejen v chutích při výběru z jídelního lístku, ale také při výběru svého pocitu. Co chcete, můžete mít.

Smějte se, buďte v pohodě, užívejte a mějte v sobě stále lásku, pohodu a klid.

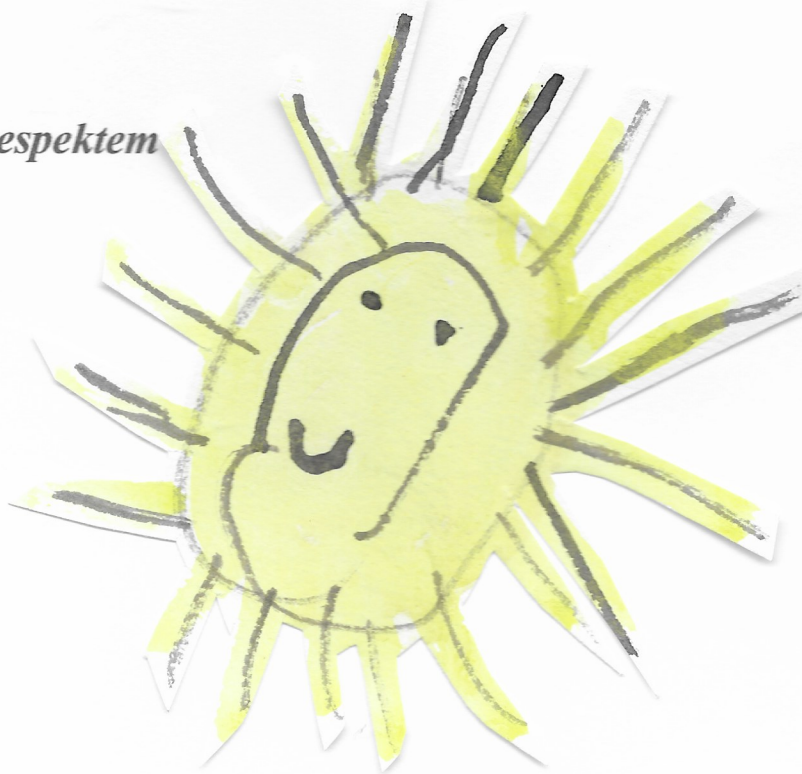

Zuzana Mastná

***„Soustřed'te se na cestu, ne na cíl.
Radost nepochází z toho, že něco dokončíte,
ale z toho, že to děláte.“***

7 tipů pro výchovu dítěte s láskou a respektem

1. Buďte dítěti příkladem.
2. Naslouchejte svému dítěti.
3. Milujte své dítě bez podmínek.
4. Ved'te své dítě k samostatnosti.
5. Nelžete a dodržte, co jste slíbili.
6. Omlouvejte se za své chyby.
7. Smějte se spolu.

„Jen ať se diví, proč se pořád usmíváš.“

Naši milí čtenáři

Je tady konec našeho časopisu. Opět díky všem, kteří časopis dočetli až sem. Moc nás těší Vaš zájem a podpora. Těší nás Vaše spolupráce, komunikace, vždy nás potěší Vaš úsměv, pochvala, ale také kritika, ze které se můžeme poučit a udělat věci příště jinak.

Jsme rádi, že Vás máme a vážíme si toho. Protože jsou to právě Vaše děti, o které se staráme a je fajn, když vidí i ony, jak naše spolupráce funguje. Takže ještě jednou díky, že Vás máme. Snažíme se ze všech sil, a chceme abyste to cítili stejně, jako my.

Díky za to, že se s námi podílíte na všech těch našich někdy trochu bláznivých nápadech.

Díky za komunikaci v naší skupince.

Díky za sledování naší skupinky na FB.

Díky, díky, díky.

„Chceš-li slyšet pravdu, ptej se dítěte.“

Děti a zaměstnanci mateřské školy

A úplně na konec....

Malá rada pro Vás, rodiče.
Nečekejte na pátek, nečekejte, na jaro, léto, podzim či zimu.
Nečekejte celý život na toho pravého.
Nečekejte na pocity štěstí.

Dělejte to jako děti.
Děti nemají čas na blbosti, jsou šťastné teď.

*„Máš volbu.
Využivej ji správně.
Zaměřuj se na to, co je prospěšné všem:
Bud' šťastný!“*

Přehled akcí během letošního školního roku 2022/2023

9. 9. 2022

Třídní schůzka s rodiči

30. 9. 2022

Opékání brambor v ohýnku na zahradě mateřské školy

5. 10. 2022

Návštěva Základní školy Měčín

11. 10. 2022

Návštěva solné jeskyně v Přešticích (celkem 10x)

1. 11. 2022

Návštěva hřbitova v Nezdicích (vzpomínka na dušičky)

2. 11. 2022

Projekt „Zdraví dětem“

4. 11. 2022

Lampiónový průvod – bohužel pro velmi silný déšť se nemohl konat

7. 11. 2022

Sokolník v mateřské škole

9. 11. 2022

Hasiči v mateřské škole

11. 11. 2022

Junior Fest

15. 11. 2022

Divadelní představení v mateřské škole – „Zelený panáček“

25. 11. 2022

Zahájení adventního času

5. 12. 2022

Návštěva čerta, Mikuláše a anděla

8. 12. 2022

Svíčkárna Litice

9. 12. 2022

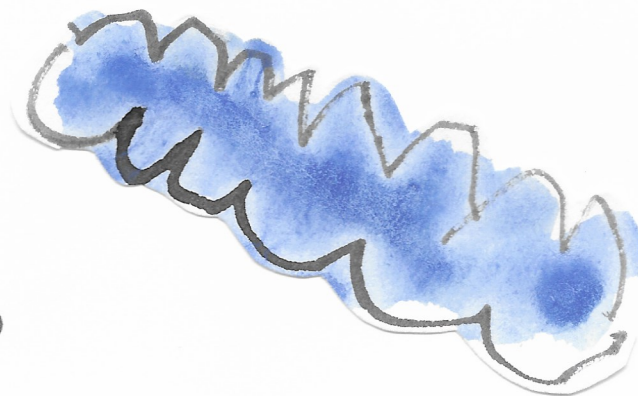
Čertovské a andělské dny

9. 12. 2022

Vánoční jarmark

22. 12. 2022

Ježíšek v mateřské škole

4. 1. 2023

Den se svojí hračkou

5. 1. 2023

Pálení starého roku

10. 1. 2023

Divadelní představení v mateřské škole – „Zdravíku, staň se hrdinou“

10. 2. 2023

Zimní výlet Železná Ruda

17. 2. 2023

Karneval v mateřské škole

18. 2. 2023

Karneval v kulturním domě

23. 2. 2023

Divadelní představení v KKC Přeštice – „Staré řecké báje a pověsti“

6. 3. 2023

Pyžamový den

7. 3. 2023

Výroba Moreny, paní Zimy

20. 3. 2023

Vynášení Moreny, paní Zimy

21. 3. 2023

Návštěva knihovny v Přešticích

22.3.2023

Vítání jara

30.3.2023

Knihovnice v mateřské škole

31. 3. 2023

Vyšetření očí v mateřské škole

12. 4. 2023

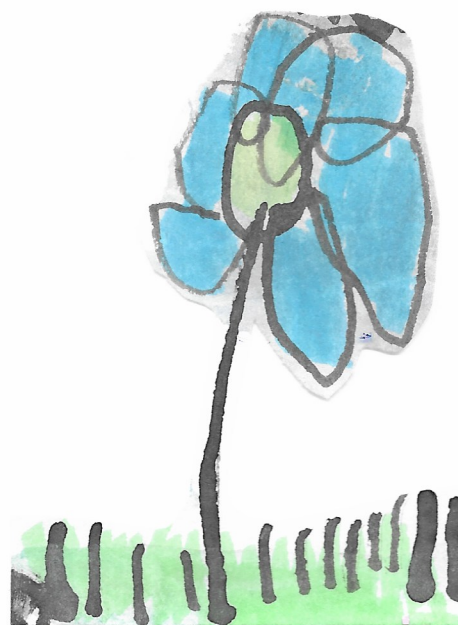
Návštěva Základní školy Měčín

17. 4. 2023

Výroba kočičí rodiny

19. 4. 2023

Beseda pro rodiče v mateřské škole – Školní zralost (Bc. Pavla Hřebcová)

21.4.2023

Fotografování den matek

27. 4. 2023

Návštěva divadelního představení v KKC Přeštice – „Na kouzelném paloučku“

28. 4. 2023

Čarodějnická stezka

5 5. 2023

Zápis v mateřské škole

11. 5. 2023

Představení ZUŠ Přeštice v KKC Přeštice

12. 5. 2023

Besídka ke Dni matek v kulturním domě

18. 5. 2023

Noc v mateřské škole

23. 5. 2023

Výchovný koncert ZUŠ Přeštice

24. 5. 2023 – 7. 6. 2023

Plavecký výcvik Klatovy

30. 5. 2023

Oslava MDD

1. 6. 2023

Logopedické vyšetření v mateřské škole

13. 6. 2023

Návštěva Základní školy Švihov

16. 6. 2023

Školní výlet Číhaň

17. 6. 2023

Oslava MDD s rodiči

20. 6. 2023

Muzeum Přeštice

23. 6. 2023

Lesy České republiky

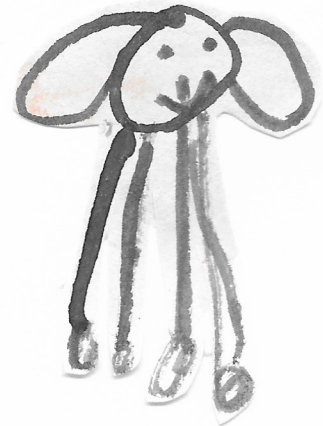
30. 6. 2023

Pasování předškoláků, táborák na zakončení školního roku

Co jsme dokázali?

- ✓ Získat sponzorské dary na vánoční dárky pro děti (Od sponzorů a rodičů).
- ✓ Zvětšit prostory mateřské školy (Byť jen přestěhováním nábytku, ale i tak prima).
- ✓ Pořídit nové keře na zahradu mateřské školy (Klaplo to, díky p. Písařovi, od kterého jsme dostali a též nám byly vysázeny na zahradu mateřské školy stromky a keře. To vše sponzorským darem. Ještě jednou moc díky).
- ✓ Vyměnit koberec ve třídě
- ✓ Obměnit hrací koutky v mateřské škole

Co bychom moc chtěli?

- ✓ Získávat i nadále sponzorské dary, ať již materiální či finanční
- ✓ Novou příjezdovou cestu až k mateřské škole (Blýská se na lepší časy, protože stavební práce již začaly).
- ✓ Vyhnat jiřičky z naší budovy mateřské školy (Stav zatím setrvalý, nechce se jim stěhovat se jinam. Kdyby měl někdo z vás nápad, jak na ně, sem s ním).
- ✓ Zastřešit terasu v mateřské škole (Je prima, když zde stolujeme, hrajeme si, a ta střecha nad námi nám trochu chybí. Ochrana před sluncem, deštěm, to by bylo).
- ✓ Pořídit další zahradní prvky na zahradu mateřské školy

Co je nutno ještě udělat?

- ✓ Tentokrát nemáme nic nařízeno. (Máme velkou radost, že nic nemusíme, že jen chceme).

Poděkování závěrem.....

Některé zvyky můžeme měnit, ale určitě neměňme ty, které jsou hezké, které cítíme z hloubi duše. Poděkování závěrem, úplně to největší patří opět mým skvělým kolegyním. Těm, které se mnou táhnout společně tu káru ať již delší nebo kratší dobu. Těm, které se mnou společně a já s nimi můžeme sdílet nejen pracovní věci, ale celý náš život. Okamžiky krásné, ještě krásnější, ale i ty úplně smutné a které nás mnohdy dostanou až na samé dno.

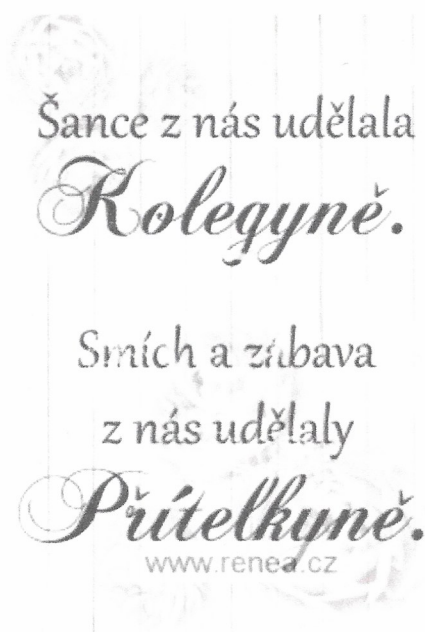
Ano, to jsou ti praví přátelé. Ti, kteří nás podrží, ti, kteří řeknou pravdu do očí, i když se nám kolikrát nemusí líbit, ale jede se dál. A tak to má být. Je ohromné štěstí, když takové přátele máme kolem sebe.

Proto jsem ráda, že tady právě takové kolegyně stále mám a moc ráda se jimi obklopuji. Možná si někdy trochu lezeme na nervy, ale to je asi normální. Důležité je vědět, že tahle parta nám drží již dlouho a věříme, že vydrží i do budoucna. Protože se známe, protože si věříme. Když je důvěra, jde naprosto všechno. A když přidáme ochotu, dokážeme nemožné.

Takže holky opět velké díky, že vás tady mám, že jsme spolu, a že jsme dotáhly zdárně ten další školní rok do konce. Věřím a přeji si, ať spolu tu káru táhneme další a další roky. Možná to bude ještě hoooodně dlouho, důchodový systém se stále mění. Tak se na to připravme.

Uvidíme, uvidíme, ale každopádně ať si to stále užíváme ve zdraví a s úsměvem na tváři.

Zuzana Mastná

„Sebedůvěra je schopnost vidět sebe sama jako schopného a způsobilého člověka, který dokáže lásku přijímat i dávat, který je jedinečný a kterého lidé uznávají. Nejlepší motivace se rodí z práce na tom, na čem Vám záleží“

Dále děkujeme

- ✓ **Obci Borovy**
za finanční pomoc, kterou nám ochotně poskytuje, protože bez ní bychom vůbec nemohli existovat
- ✓ **p. Raunerovi**
za sponzorský vánoční dar 10.000,-- Kč
- ✓ **p. Prokopovi**
za vánoční sponzorský dar ve výši 5.000,-- Kč
za pravidelné „sponzorské dary“ hladké, polohrubé a hrubé mouky do školní jídelny
- ✓ **p. Janě Hájkové**
za pravidelné sponzorské vánoční dary
- ✓ **rodičům dětí mateřské školy, kteří přispěli finanční částkou na vánoční dárky**
Zahrádkovi, Drdovi, Štichovi, Votavovi, Písařovi, Hájkovi, Fikrlovi, Hřebcovi, Loudovi, Dietlovi
- ✓ **p. Hájkové, p. Hřebcové, p. Kunové, p. Štenglové, p. Drdové, p. Voráčkoví**
za přebytky ze zahrádek, ovoce, zeleninu, kečup, džem
- ✓ **rodičům dětí mateřské školy, kteří se podíleli na přípravě „Zahradní jabličkové slavnosti (pečení dobrot)“**
p. Štichové, p. Janošíkové, p. Fořtové, p. Hřebcové, p. Peterkové, p. Štichové (babičce Lilinky)
- ✓ **manželům Cibulkovým**
za úžasný dětský svařák na zahradní slavnosti
- ✓ **p. Fořtové**
za překrásný adventní věnec
- ✓ **rodičům, kteří se podíleli na přípravě vánočního jarmarku**
- ✓ **(pečení dobrot a výroba vánočních dekorací)**
p. Vizingrové, p. Peterkové, p. Zahrádkové, p. Duchkové (babičce Matyáška), p. Štichové, p. Štenglové, p. Fikrlové, p. Drdové, paní Peclové R., p. Loudové, p. Hájkové, p. Cibulkové, p. Fořtové, p. Kořínkové, Blance a Zuzce
- ✓ **p. Loudové, Hřebcové, Písařové, p. Zahrádkové, p. Fořtové, p. Cibulkové**
za hračky, knížky, puzzle, plyšáky, časopisy
- ✓ **p. Zahrádkové**
za velikonoční dekorace pro všechny děti
- ✓ **p. Zahrádkové, p. Drdové a p. Štichové, p. Koudelkové**
za sběr žaludů na výsadbu stromů v lesní školce

- ✓ p. Štichovi
za propisky
- ✓ p. Ireně Hájkové
za dekorační látky na výrobu kvítků mandragory na besídku ke Dni matek
- ✓ p. Mezsárosové
za tvořivé sešity pro holčičky, přebytky věcí, určené ke tvoření
- ✓ p. Fikrlemu
za zvukový doprovod při akcích, pořádaných mateřskou školou (Vánoce, DM)
- ✓ p. Bláhové
za roli Popelky, která přijíždí na koni zahájit adventní období a rozsvítit stromeček
- ✓ p. Rymusovi
za sešity a papíry ke tvoření
- ✓ p. starostovi z Vřeskovic (p. Krotký)
za prý vlastnoručně vypěstovaný úžasně velký pórek
- ✓ p. Kopejtkovi
za drobné údržbářské práce v mateřské škole, za položení dlažby v prostorách ředitelny mateřské školy a za sestavení veškerého nábytku v této místnosti
- ✓ p. Spolwindovi, p. Peclovi a p. Kopejtkovi
za pomoc v době letních prázdnin, za rozebrání a přenesení nábytku z místa na místo a po položení koberce opět zpět, z místa na místo
- ✓ p. Vizíngrovi
za drobné opravy a revize elektrického zařízení, které provádí za „Děkuji“
- ✓ p. Čermákovi
za vzorné starání se o naši školní zahradu
- ✓ SDH Borovy
za pomoc při akcích pořádaných mateřskou školou ve spolupráci s Obcí Borovy
- ✓ všem rodičům
za hygienické potřeby, které přinášejí do mateřské školy na začátku školního roku
za spolupráci při akcích pořádaných v naší školce
za příspěvky na FOND SIDUS
za ojedinělé kostýmy pro děti, které připravují s láskou (doufáme) na akce mateřské školy
za úžasnou spolupráci
za to, že s námi všechny ty naše nápady vydržíte a táhnete námi za jeden provaz
za úžasnou spolupráci
- ✓ všem těm, kteří nám pomohli a my si to zapomněli napsat

Perličky z naší školky

Lilianka Loudová

„Matýsek Cibulka má veliké štěstí. Má tady Cibulovou holku“ (právě nastoupila do školky Emmička Cibulková)

Lilianka Štichová

Ptám se děti: „Děti, čím je tahle ponožka?“

Lilianka: „Natálky, jak má tu Kunovou sestřičku.“ (Nikolka Kunová už k nám chodí rok a teď nastoupila i její sestřička Natálka)

Matýsek Masopust

Libuška říká: „Holky, jdu se podívat na toho miláčka.“ (Myslela tím vysavač, doma se jí právě rozbil a chtěla se podívat, jaký přesně máme my ve školce)

Matýsek sedí u stolu a křičí: „Libuško, já jsem tady!“

Kačenka Písařová

Při vycházce poznáváme listnaté a jehličnaté stromy v okolí školky.

Ptáme se, jak se jmenuje strom, co má na sobě jehličí a šišky, které jsou delší a rostou směrem dolů.

Proběhne i malá nápověda: „Jmenuje se podobně, jak když máte rýmu a s mrkáte.“

Kačenka: „Smrkanec.“

Štěpánka Janošíková

K obědu máme polévku, hráškový krém. Libuška do polévky přidává dětem sedícím u polévky krutonky.

Děti volají: „Já víc, já hodně ...“

Libuška říká: „Já dám všem stejně.“

Štěpánka: „Ty víš, jak chceš.“

Matyášek Cibulka

„Zuzko, neboj, já jsem si švimnul. (všiml, všimnul)

Nikolka Míková

„Zuzko, kde jsi byla? Já tě hledala i v kalendáři.“ (v kanceláři)

Matyášek Masopust

Matyášek: „Libuško, víš co stavím?“

Libuška: „Nevím.“

Matyášek: „Fotbaliště.“ (fotbalové hřiště)

Eliška Koudelková

„Jani, Martínek mi řekl „s dovolením“ a já nevím, co to je.

Matyášek Masopust

„Blanko, koukej, tam budou skočovat.“ (skákat)

Matýsek Cibulka

„Zuzko, mne to nejde připojit.“ (Chtěl zapnout oteplovačky)

Lilianka Štichová

„Jsou tady nějaký člověci.“

Eliášek Votava

Povídáme si o svátku zamilovaných, o svatém Valentýnovi. Pak vše v kruhu opakujeme.
„Nyní budeme slavit svátek jaký?“

Eliášek přemýšlí, my napovídáme „svátek za.... Za“ (zamilovaných)

Eliášek: „Za měsíc!“

Lilinka Loudová

Trochu jsem se zrovna zlobila s jedním malým zlobílkem a Lili se ptá: „Zuzko, co udělal?“

Já se k ní nakloním a šeptám jí do ucha: „Nebud' zvědavá, nebo budeš brzy stará a budeš jako já a doženeš mě.“

Lilinka: „No, to si piš, že doženu, to víš, já jsem rychlá!“

Kačenka Písařová

„Já se bouchla na kole do mezinoží.“

Kubíček Drda

Vracíme se z plavání a Libuška se ptá: „Přivezli jste všechny? Utopil se někdo?“

„Kubíček: „Jo, já a třikrát.“

Victorka Sorádová

Victorka po víkendu líčí, že se byla podívat na házené, že jí chtěla hrát.

Victorka: „Víš, mám nové tenisky a myslela jsem si, že to v nich půjde, ale nešlo to, řvala jsem a už tam nechodím.“

Nikolka Míková

„Dostala jsem někci.“ (injekci)

Emmička Cibulková

„Já se trochu bojila.“ (bála se)

Zuzka Mastná

„Jé, děti, už teče teplá ruce na vody.“ (Při zapnutí bojleru by ale měla téci teplá voda na ruce)

Blanka Peclová

„Děti byl někdo, kdo nebyl?“

Zuzka Mastná

Jedno z dětí nám vyhrožovalo, že se vyčurá na sedačku, kterou máme ve třídě.

V klidu odpovídám: „Na čuračku se ale nesedá.“

A takhle my tady žijem